

вайте, де! Нали знайте, че домът на бати ви Христа е и ваш дом! Каквото имаме ние, то е и ваше! (Тъ благодарятъ и сѣдатъ да хапнатъ).

Баба Ботевица (тихо). Сега разбирамъ защо винаги нѣматъ пари! Тъ не хранятъ две-три гърла! (Идатъ нови хъшове).

Венета. Добъръ вечеръ! Сѣдайте и вие (отива при прането, подпира съ уморена ржка кръста си).

Баба Ботевица (става). Чакай да ти помогна!

Венета. Недей! Ти си немошна вече и болнава при това. . .

Баба Ботевица. Нѣма ми нищо. . . Ти си почини. (Почва да залива дрехитъ). У-у! Отъ кжде сте събрали толкова дрехи? (Венета мълчаливо и скришомъ сочи момчетата).

Къосето. Има ли нѣкаква работа за насъ?

Иванъ Дългиятъ. Да сгъваме вестници, да пометемъ, вода да донесемъ?

Венета. Нѣма нужда отъ нищо. . . Само ти, Къосе, можешъ да донесешъ малко вода. (Той отива).

Другиятъ. Утре ще наминемъ. . . Благодариме за всичко! (единъ по единъ се измъкватъ).

Венета. Останете! Кжде ще спите нощесъ? Върнете се! (Къосето носи водата, отказватъ да останатъ, излизатъ всички). Такива сж. Ще нощуватъ нѣкжде вѣнъ, по студа. Да не е Христо насила да ги накара, не оставатъ. Горкитъ! Ти нали ще останешъ да го почакашъ, да вечеряшъ съ насъ? (Помага ѝ да цеди дрехи).

Баба Ботевица (свалятъ дветъ коритото). Затова ли се мжча да стоя на чуждно мѣсто, та да ви отнемамъ залъка! Яденето донесохъ за васъ и за Бояна, или Кирила, ако се върне довечера.

(Вжтре се втурва буйно и весело Ботевъ, лицето му сияе, гласътъ му ликува).

Ботевъ. Добъръ вечеръ, мамо! Здравей, Венето! Какво сте се свили тука да охтите. Да не сж ви потънали гемиитъ? Работитъ се оправятъ! Всичко е наредъ!

Баба Ботевица. Какво? Получи ли хилядата франка?

Ботевъ. Остави хилядата франка! Ами комитетътъ почва отново да работи. Всички си подадохме ржка за нова, обща работа! Пламъкъ! Пламъкъ! Обретеновъ и Апостоловъ разказватъ чудеса! Цѣла България ни чака! Заарското възстание, вмѣсто да убие духоветъ, още повече ги е възпламенило! Навсѣкжде се събиратъ пари: хиляди лири, поржча се оржие, нови комитети се основаватъ, тиранинтъ трепери, всичко, отъ стареца до детето, се готви за борба!

Баба Ботевица. А ти? Какво мислишъ да правишъ? Помнишъ ли какво си говорилъ и писалъ винаги?